

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 754. Stephan. Pap. III. Annus 3. Const. Copr. Imp. Annus
14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

verantes habere Latinos omnes histericos, qui vniuersitate Pipini factam iufione Zaclaria Pontificis per S. Bonifacium tradidit. Ceterum habet Anafalios tellem a Theophanem huius temporis Gracum auctorem, qui Pipinum promotum in Regem per Stephanum Papam tradidit his verbis: *Predicuit nam pro papa Stephanu[m] vi prefatu, & credidit ei auctoritas apostolica, sicut etiam ciborium est ab eodem papa in Franciam, & facere possum, posse. Qui venientem p[ro]p[ter]am praesulam in Regem vnum probabilius, & preceleritatem auctoritatem de vnitione Regum functionem Stephanu[m] Papae aggritudinem, & subfequuntam esse impetratam dominicae fuituram, & postea etiam ab eodem facta confeerationis altaris, affirmant, de aegritudine autem in prima gla haber Anafalios:*

At beatissimum Papam pro a nomina labore itinerari atque tempori regulatate fortiter informauit illi, ut etiam amnes tam sibi quia paucissime excellentes de salute defuerant, sed Damni Desponsis etiam clementia, quia non defuerant antea in fine, salutem aeternam. Damnum Christianorum, dum eum manu mortuorum manu per alios, sicut in die sua famam perirellit, liceat Athalassus. Porro id factum beneficio fanei Dionysii, idem Stephanus Papa docet suis interis, ut paulo post haec dictum sumatur.

De confeeratione vero altaris, & Regum Pipini & filiorum suorum vita vniione accedit (quod minus catena omnibus tellimenti exilium debet) illa Ludouici Imperatoris filii Caroli Magni ad Hildesheim scripta, qua haec in Areopagitica, in qua ista legatur: *Sicut o[mn]ibus recordationis anni noster Pipinus propter altare, quod ante equilibrum saepe facti sanguini, dicens Domini per dominum & numerobus reuelationem, iussa ipsius [cum dom. Martino in] nomine dei, & apostolorum Petri & Pauli, qui praeferentes ostendebant, a beato & angelico viro Stephano summa fidei dedicatio est inter facta a Misericordia sollemnia, vix cum dubio p[ro]p[ter] Carolensem videlicet, & dina memoria domini ex geniture Carlo, iure pronomenato Magno, ab eodem apostolico Pepam regem Francorum vniu[er]su[m], soper innuenter benedictionem percepit.*

Sed & de aegritudine Pontificis & curatione diuinitus imperita audiuimus Stephanum ipsum, qui haec publicis scriptis ad illustrem Dionysij Martyris gloriam testitatis diligit his verbis:

Stephanus Episcopus seruum servorum servorum Dei.

Hoc nemo se debet iallare de sua merito, si non debet operata de qua in illa per suos sanctos sunt, sine sua merito silentia sed predicate, quia haec angelus admonet Tobiam. Vnde ergo pro apostolice fidei Ecclesia & Regis atrociissima & blaignentia non durae aequalitate ad optimam & S. Petri fidem de nominum Christianum Regem in Franciam vnu. Vnde ergo accepit ad mortem, & manu aliognd tempore auctoripogum Patrum suorum in venerabilis monasterio eius ad martyrum Cenobium Dionysii, que tam latu[m] medico divergente fuit in eratione in Ecclesia eiusdem beati Martyris subito campana, & rudi ante altare beneum sollempniter funeris, & magnificam Gentium dominum Iacobum, & nota mente illa recognoscens de latum fortunam, & beatum dionysium Dionysium ad dexteram domini Petri, sub honore & largiori, pulchra facie, capilla cantharida, celo in iudeam, adiungente, parrot & clavato, palio totu[m] porporo, sacra inserviante, & formans abanc inter se letantes.

Dicitur bene regis dionysius Petrus: Haec frater noster postu[m] posuisse & factum. & dicit beatus dominus Paulus: Modo sanctorum & appropinquans multa marum suam ad pedes dominum Dionysium addidit, reflexusq[ue] ad dominum Petram, & dicit dominus Petrus ad dominum Dionysium biliter: Tua gratia sancta est tu. Ille statim beatum Dionysium litoribus incepto & palmarum non tenuit, cum presulem & diaconem, qui imparat fabriam, retinuit, & dixit mihi: Pax tecum, fratres nolite timere, nam marni denece ad sedem tuam propter reverentia. Surge sanus, & ibo ad te in honorem dei, & apostolorum eius Petri & Pauli, quos dedi, & illi te auctorum agentem. Erat enim illi in eis maxima delectio, & laetitia, & fons gratiae dei salutis, vel clavis imploere, quod multa preceptione erat. Et dicebant quia illi adorat, quod dement est. Quare per reverentiam illius, & Regis, sicut optimus amicus videtur, & quandoam fama fuerit, & implens quae nuda sunt

mibi. Benedictum Deum, huncque ex Stephanu[m] Papam diplomate in Areopagitica, in quibus & que locuantur icripta leguntur his verbis:

Cela sunt iuxta haec beata Stephenus Papas, dominus clementia, adiumentum sancti apostoli Petri & Pauli, per beatissimum Martynem Dionysium hoc anno, qui est ab incarnatione Domini usque legi Choris serpentem, qui quis regnum quartum, quanto Kalendas Anglorum, quo Christi doloratus vidente inter celebrationem confessorum, nisi prius factis altaris & elevationem, farratis suis factis vixit Reges Francorum, Norwegorum Regem Pipinum & duos filios eius Carolum & Caroloniam, sed & Bertradam ipsius uictus Regu Pipinu[m] coniuge indutam cylindrica regia grata septiforme spiritu sancti in Dei nomine conservant, atque Francorum processus Angelis a benedictione sanctificantur, auctoritate beati Petri & Iustini Iesu Choris vero Deo tradita obligavit & obtemperavit eis, ut namque omne de altera flave per succendentem temporum currícula ipsi vel quod ex eorum progenie orti Regu pipinu[m] & fratres Spiritu sancti in Dei nomine conservant, atque Regu papae & praestante domino modo constitutus, nos de eoru propigne, quos & diuina prouidentia ad sanctissimam Apolloniam Sedium fuerint eligere, & per eum, videlicet vicarium s. Petri, in domini nostri Iesu Choris in patribus regiam dignata ellis sublimare, & iunctio facta summa conjectare.

V.
DE CON-
SICRAT.
ALTARIS
ET R-
GVM
FRANCO-
RVM.

V.

*E lib. 2. se
r. 2. Ob-
seru. 1. a.
spat. sur.
cam. 6. die
16. Novem-
ber. 2. adi-
p. 2. Oct. 1. se-
monach.*

VII.
SACER-
CANTVS
BUSTILL
TUS PER
STELLA-
AVAI 19.

*Ecclesia
pud. can-
onicis
tom. 1. p. 35*

*Ecclesia
data loc-
t. 2. in
v. 2. 2. in
k. 2. 2. in
p. 2. 2. in*

*Ecclesia
data loc-
t. 2. in
v. 2. 2. in
k. 2. 2. in
p. 2. 2. in*

rum nostrorum, e doceo autem hunc Antiphonam probabilitate
estenatur. Quia vero est fuit, qui inter riam & fontem limpi-
dissimam aquam conseruare solet? Respondentibus solum, prude-
ter adiacecero & nos, qui de rivo corruptam lympham baccharis
bulimus, ac pretem fonte necesse es fuerint principalia regula-
ram. Mexit agamus suorum industrios cleros. Hadriano Pa-
pa dereliquerunt.

Hi quidem fatus eleganter eruditus Metensem Ecclesiam ad suauitatem modulations priuilegia renuntat per quam totum Galiam correxit. Sed cum post aliquam tempora defulsit hi qui Reformationis fuerant, tamen Gallicanum Ecclesiarum a Meteno disirupte prudenterius Regum viscer, et rompentesque ab alterius virtutatum cantus silentem aduerteret; iternus inquit, redeamus ad fontem. Fuit interime in maximo desiderio Prelatio sancti Galli, & beato Norberto, alijq. magistris si degeneratione, ut canunt secundum autenticas Antiphonarii regentes, & medias Romanorum more tenentes. Quartus autem presbiteri sunt, immixti ex curia romana posteri. Mitemus ergo denū Imperator Carolus Episcopum ad Hadrianum Papam, rogat ut ei eternum mittat duos Romanos cantum suum in Franciam. Tunc Papa regis precibus annos, iuxta petitionem suam secundis duos mittit cum authentica Antiphonarii, & septem libralibus artibus. Quorun Imperator omnes quidem ^{ter} censipage in omnem Romanum, atque levitate quadam cognovit. Vocatur autem certus Petrus, & alter Romanus, cantum, & septem libras aliis Attican admodum pagina fata habens. Hi Metensem Ecclesiam vi priores adibent. Quicunq; in Septimo, lacu, Campano autem Romani contraria quatentur, Romanis sibi corripunt, vix ad nos rufus pertinere potuit. Antiphonarium vero secum, Petro sentente, vellit, nollet, cu duos haberent, unum sancti Gello attulit. In brevi autem tempore Dominio se inuante campani Romanos de febre. Petrus quidem pergit ad Imperatorem, qui comperto de Romano militi ceterum munium, qui eum si consule esset, nobiscum stare, no^{sg} instruere iubet. Quod ne quidem parvum hospitiale ritu regalitate, liberissime fecit. Deinde nuntius fabulat Verba Caroli ad Congregationem: Quatuor, impensis, mercede vos sancti dominii in me uno acquisitis, ites per et, & me eum collegiis infirmorum, & visitab; esforbit, & deis psumbi in me manducare: fitur, & dedihi mihi in obibere. Denique rite, una volante studiorum alter alterius cum amicit, cum labantur pro laude & gloria natura genitu sua more, rite alterum transienderet.

Memoria dignum, quantum hac annulat que virg. leui prae-
ficeret, & non solam in canto scilicet in cetero doctrina excerne-
rit. Eas quidem Petrus ibi iubiles ad Seguntios, quae Meten-
tias vocant. Romanus vero & canticum Romane & amoneo de suo nobis
imulos modulauerat, quos virg. post modum viri nostrae, quibus
tunc verba ligabat, quod regule videlicet & occidentem, quas si
nominabat, quibus annulatum et tanta ipse de suo cogivit. Romanus
autem quasi usque a pra. Metentias exaltare & sibi servire, Romane
Sedis honeste, fons Gallo canticum significans ut in se curat.
Erat Roma instrumentum quoddam & thes. ad Antiphonarii ad
authenticum publicam omnium aduentuum inspectioem repositum
quod a dicta dicebatur Cantarium. Tali namq. ipse epud nos
ad inferius illum circa aram apollinarum cum authentico locari feci-
t, quem ipse attulit exemplariori Antiphonario. In quo vixque hada
in canto si quid disintegrat, quasi speculo eretur hancmodi vni-
uersus perundet atq. corrigit. In quo ergo primis illi litteris
Alphabetis significatis ut notulis quibus vixim eis sui sum, aut des-
sum, ante, aut retro afigente excoquunt. Quas posse eauidam Lam-
petro amicis querentes B. Noteris balulus aduisitand. Cion &
Mariannum, quem de nuptiis marianis, ritutes ac canu scribere
molitus sit. Autem sanctissimi exordium tot a fere Europa, & maxi-
mè Germania sua Teutonia, secundum modum & formam, sicut
in manu scripto sancti Galli viri peritissimi edidimus. B. Noteris
balulus, & Romane, ceteris magistris correximus multa exempla
plum authenticorum antiphoniarum Gregory, & elegit cantare, & hunc
ritus modulando seruire, quem etiam nomen eis vixim appellare isti.
Hoc itaq. supraclavis viximus Bernu monachum sancti Galli,
postea ab alio Augens., super hanc vixim summam valde subtiliter
exhibit ab Episcopatu Perrymonti Colensem. Sed & de codicem

restituto & aucta in Gallijs cantu Romano, idem auctor
inferens pluribus agit.

CONSTITUT. CORP. IMP. I. 74.
de bewegungen. Pipa Regia à manifester dem Bawolff, in
deute vor euolunt tempore faciunt monachis degre-
bolicis ei suflamant sedules, in Fratrem puerum, et ad
videndum art, adactumandu causa redemptio fuit. Die
et Republika Romane, duxit. Dux, ius, iuris
actor omnium & rehmentis decratabat fuit. Contra fuit
se subversio, iusta quod a prefato ne ducere
ame fuerat deum. Sed proprieitate Domini, mentis rati-
onem Christianum, Populi Regio Hebreorum in his
am cor inclinare. Potius autem competit aquilonis & septen-
turi, tota se veritate alieno excellente fuit. Non tamen
professi esse decetarum ex fucta Dei Erchia, sicut si
beatus sum populus a Pontifice. Tunc parvus est in
Imum Papa, & denunziatur Et Fratrem hereticum in
quod prefatum Carolomanno. Deo se debetas mandab-
erit am, in manu cum eum in Fria etiam dicitur
potius aliquantos dies, diuinae vacatio, de his latrignis
centis de Carolomanno Amalibas.
Ponit quod in fucta

Porro quod ad ipsum Carololum nunc spectat, hinc si animi consilium proponit, sed praeferit, sed in nomine obediens, Abbatia monachorum Cisterciensium Leonem Officinem bres Casinianum mortuorum et empis modum vero (inquit) ducat ab aliis durum Rego regatur, et per quod campanam regi regnum per aciem suum Francorum regum regnet. Abbas vero postulat, regis et confidens pro clausis etiam quando remittere sit esse, causa pro qua venient, inquit, illud est. Cum postea corporis eius poniatur ante coemulum, cuius alii plerique, munere laudis, et iure et rite monasteriorum hoc Leo.

Ad hoc autem Carolomannum ab Abbottu suis consum, traditur etiam apud Aymolum & unum eum, ne (quod alias dicitur) sicut idem monachus, a tanto labore reflectum iterum per Longianum sideretur, id minitante impio Rege, cum per oblationem Pontificis, nec Vbi his licet contrafuerit, evasit autem tunc eidem monasterio Cuiusdam Gratianus, videlicet tellatur Leo Ostiensis.

Ceterum est ille prætextus fuit proficiend: Caro-
ni in Gallias, ut restocaret Pipini ab eis in Ita-
lia. Rex perfidus ab eodem exigerat: iurandum
& sententia curiale negotio exiliimannit, et gradul-
& studiosus effet Romane Ecclesiæ, sed ei boni
furores ab inferno clade Calvini meministerob-
eret, eam proficiendi in Gallias casuas adserit,
modo continentis barbarum ne faciat in Se-
culis apparuit, ita historige ea cuncta misteria sunt
secreta Principium haud parent polluti homi-
ni, secundum illud Iobis dicitur: antenatus Regis et mo-
numentum eff.

Sed iam ad Pipinum paratem hoc in meo expectantiam
redemans, pergit enim Anafitius. Ex Ordine
Petr. Chrysostomus Papae Francorum Rex et rex
fidelium antefatsum Pontificis fatus est obtemperare
dixit, duxit sas Miser Adolphus regis Regnum Languedocum
propter pacem faderet. Et propter regem fidei obtemperare
republice et restituenda iusta. Alioquin huic testam enti quod
Ioma Papa admodum cum decretum est, regis aperte
est manuera, ut tantummodo ipsius proprieitate
res. Sed illi peracto immunitate obtemperare.
Alioribus
nam Fr. meritorum Rex ceterus, quid atrox? In his
quando valeret quando modo faciem malice in genitio
vixit decessit facta motu. quam graviter
eodem anno, insinde Septembri octaua inde
ad inductionem agemus de ea paulo infra tempore
Sebastiani Papae cum Pipino hoc eodem anno go-
diximus.

Ex his dicitur. Et hunc Episcopum Monasterium quod
scriptum est ad Rixbridum Episcopum. Tractat
habet. Idem Rex inter eam et ipsius fratrem. Secundum
Iustianum vitam eius & miracula sua. Secundum de qua Largi-
us, cuius ope, ut vidimus, had priedum item ipsi
eis vicaret, potest huiusque ad. Et ratiocinatio sedum
ipsorum per ipsius adductores. Secundum vero scriptum

CHART
CONST. CORR.

De vader op d' familie Duyck

Cosigil edem quoque anno fieri
cum patriniens Episcopi, de qua
in legaturae *Statuta anno ventiduorum*
etiam locum etiam locum etiam locum regimur. Legi-
bus et per resolutiones de eis, & in
deinde Generale, quatenus servari possemus
ad hanc symphoniam, non ducimus
aut invenimus, utramque in Europa.
In illo plenarioponit, Delegat, cal-
ligat, natus. Convocatis, rursum
in unum plenariae declaratis;
interiora debet, fieri ad ea indul-
gencia. Omnia vero illa ad eam, ex
la lege, sive via voluntatis, sive
per suam personam sive Regis. Cate-
goria, quippe Magistrorum eius sunt, sepe
intercessione remittendis. Autem si Genua
ex aliis locis latere transgessatur,
tunc ipso Rex pro officiis in transi-
tio-
nibus suis mortuus, quid est
deum patrum, sicut in Puglia. Por-
tum idem regali praeparia concur-
sant.

odiusfan al Sanctos pertinet, ec-
cūm & Hubertus Leodienensis Episco-
pus extat, b qui & relatus incep-
tum de bona memoria celebatur
in corpore decimo sexto anno ab eius o-
pterrit. Capitulo.

CHRISTI
714.

CHRISTI STEPHANI PAP. III. 3. Ecclesiast. STEPHANI PAP. III. 3. CHRISTI
CONST. COPR. IMP. 14. CONST. COPR. IMP. 14. 714.

Papa dispergit et apud sanctum Diapontium egrotans, tam propter fatigacionem locorum iteris, tam propter suum, tam propter opus operum Romana Ecclesia, volens satis acre scilicet infra spatiis Canticis sunt Regis, communis vices suis experientiam adiuvantes, & a se, ac mutuaculo ipso S. Samberti ad campanam apud Sanculum vice ipsius venerabilis Patriarchi & Prelatis, simili scilicet Hildelipio Treuarorum, Bonifacio Meganum, archibishopo, Fulco Leidensi Episcopo, & praesertim aldergo Calmerio Archiepiscopo, in cuius parochia S. Samberti in agro ad Christum. Qui venerabiles Padres propter incarneum suum, & expeditatem in ista Rega d'omi' circa praecepsum aliquod peracteant Ecclesia Romana in Viterbiam concurrit, & statim canonizatorem fandi Samberti Ecclesie prius ad redditum pectorum de Italia, quia necessitate beli invictus erexit hoc facere commode nequebat, iusq; canonizatio in eius aliisque tempore prout actum. Subdit vero auctor de elevatione eisdem sancti venerandi corporis facta per Coloniensem Archiepiscopum; & de ipsa vero canonizatione habita a Leone Papa quarto, agendum suo tempore.

Confitit codem quoque anno fieri translationem S. Germani Parisiensis Episcopi, de qua illa apud Aimonum leguntur: Sequenti anno venerabilis Lanfrancus Abbatu Casali S. Germani Parisiensis gloriosissimus Regis Pipini adiungendus est pro per realationem ipsius anno, & communiam ab ipsius anno Pentecostes Germano, quartus factissima eius membra de cunctis sanctis symphoriam, in quo ducenti circiter, vel eo amplius annis successerat, intra muros Ecclesia eam transferri debuerat. Inde hunc Lanfrancum, Deo, sicut Rex d'omi' gauejus & magna, Cameracum, vniuersitate Regis sui praecepit in infernum fibere, & atque declaravit: quidam tamquam inferno regnum debet, felici ab ea indigne perquisitus atque tradidit. Omibus vero id collaudatur, die confitientis gloriissima Regis patrum, & eam misericordie Antiphonem ac precorsu turbae confessio filij sui Regum, Corosomanno scilicet & Carolo, quipotest Magnus dicitur illi, tunc septem pacato, fueritque ambo & reuocandis. Aut ista Germani, inter inuentorem res gestae extant, b qui & relatis inter Sanctos, tertia Novembre die annua memoris celebratur: Culus vendicatus corpus decim' oculo anno ab eius obitu, qui & membrorum Carolomanni regnauit in Gallia cum Carolo fratre eius anno Redemptoris septingentum eti, & cum narratis dies decima octava mensis Octobris de quo ille, dicta die Molanus: *Ceterum beato tunc oculum*, *Carosomanno malo*. Pipinus Rex regaliter decimas oculata, *qui bilis erit Letam & Vrcam.*

Hac de sancti Huberti transitus tempore posuimus, decepti cum alia ex testificatione hand ambigui Actiorum, in quibus siue auctore Iona, siue alio, ex notissimis litteris translationis ipsius Huberti facta anno decimo sexto ab eis anno posuit sub Carolomanno recentiori, filio Pipini Regis, fratre vero Caroli Magni, viro coniugato, que posuenda era sub priori Carolomanno filio Caroli Martelli, statu Pipini, qui calibem vitam duxit, atque deinde monachicam vitam profecit. Que falsi affectio nra in extremo traxit, ut hoc anno obitum posticuum habuit Huberti, nemp; (ut alterius ante translationem decontexto: cum resuere, si sub priori Carolomanno, sub-

717

quo continet, eius translatio posita fuisse, non hoc anno Huberti obiit, sed pot us anno septingenteno vicelimo octavo statuendus erat, antea annos sexdecim a translatione eius facta anno tertio eiusdem senioris Carolomanni, secundum ciuidem Ludo enis Ecclesia vetera monumenta, nobis litteris significata per virtutem eruditum eiusdem Ecclesie praebendarum Danielen Raymundo quibus stipulatum Roman Pontifices, primum Zacharias, deinde Stephanus Romanus, ipsius, pidi quam Ionas linguis, Zacharia enim in recitata super ius epifilo anno septingentisimo quadragesimo octavo inter alios Germani Episcopos Catholicos communionis, ad quos scribit, recentet Folericum, Tungremum Episcopum (iure quod idem Leodienensis, sed plane corrupta voce politus Folericus pro Fulchario, qui tertius ab Huberto, cui succedit Folbericus, polt quem ipse fecit Fulcharius, perperam scriptus Folericus, in Zacharie epifilo, pro Fulchario, cu nullum unquam Folericus nomine in tabulis eius Ecclesie nisi repertus sedili Episcopum. Si ergo sub Zacharia & non praerat Leodienensis Ecclesia Fulcharius tertius ab Huberto quoniam hoc anno septingentisimo quinquequinto, mox sub Stephano Papa defunctus ponitur S. Hubertus? Ade ad confirmationem (in ore enim diuoru vel trium) ita omne verbum, quanto magis, si fuerint hi summi Pontifices additae, inquam, quod nuper hoc dictum est anno, ipsum Stephanum Papam eidem Folchario, seu Fulchario vna cum aliis Germania Episcopis mandatis canonizationem lanci Samberti, ad telante eius temporis auctore Ludgero Episcopo Monasteriensi. Si igitur praeterea anno Fulcharius tertius ab Huberto: quoniam eodici potuit idem Hubertus hoc anno sedere capite Corrigatur igitur manifestus error tam hic, quam inferioris anno Redemptoris septingentisimo septuagessimo primo, ubi ad finem ponitur sancti Huberti translatio, que ponenda erat anno septingentisimo quadragesimo quarto sub seniori Carolomanni non iuniori, vt manifeste ponit auctor, qui nos & alios per deuia traxit multos, his de sanctis charactarib; iam Pipinum cum exercitu in Italiam adserens Aistulphum proficisciens protocuam. Factum id quidem hoc anno, in fine Septembri octauam inchoata Indictione, Anallatus Bibliothecarius in Stephano Papa testatur, qui ea omnia ita prosecutioratione.

Dum conserfetur medium iterum pacium Francorum exercituum et ad eum tunc sumus ipse sanctissimus rex Stephani l'ap' pro fau' ambe gaudiem deprecatus est Pipinum Regem, ut de uno famoso digniplo, dico Longobardorum Regi, si quoniam potuisse vel securius ei credere abique humani effusione sanguinis. Ita ita accidit est. Atque deinceps ipse benignissimum Francorum Rex fuit eum a filio & in his missis. Sed & beatissimum idem Papa, & rex & bonus postor ne languor ejus obdebet Christi longior adiutoriam & exhortationem officias eiderent lateru, per eam & festiter per omnia diuina impensa, & satiri exanimam diem conuenerat atque obsequia, ut pacifice sua vita angustia effusione propria sacerdotis Dei Ecclie rediretur. Sed inquit ait eum obstante, nequam acquisitare Vatis. Paulus e' conuicio minas & indagationes profato Pentecosi, & excellens domino Pippis Regi, vel condit' Franco dixit.

Tum siue in omnipotente Dei misericordia, antefatui Pipini Francorum rex etiam prosequuta est, prouentus autem sumus eumsum aliquant ex sua proceribus, & cum ex exercitu viris ad collaudandum propriis Francorum Clavis erant Clavis angusti Alpium, quibus veluti ollis accessu hostium vetaretur, inde coniungentes, removit resedebant, proprii Regis praefaciens aduentum. Audirens itaque proterius Rex Aistulphus panico sub Francisco illis, qui ad collaudandum propriarum venerant Claves, ibi in sua fe' sociate, solito aperte Clavis, super eos dilucido arrecti complures exercitum. Sed infra index Donum Dom' & Salvatoris noster Iesu Christi victoriam pacis summa tributus Franci, qui exultuadarem illam Longobardorum superantes trucidare exiit ut ipse Aistulphus regis armis sic ab eorum evadere potuerit maxima, nisi & si que ipsam evitare aliquis arvo' suam faciat arripuerit. In qua-

XIII.

XIV.

CHRISTI STEPHANI PAP.
CONST. COPR. I.
vixit & passus quoque claram suam
etiam tunc dominum diffringens sicut in
scripto est deinceps, deinde dicitur: Hos
qui sunt in Ecclesia Catholica prae-
sumuntur esse pietatis, &c. & plus
non poterunt.

Festinat blasphemus & consumme-
re coram eis homines Synodum ab
eum (id est) Septemtionali Oecumenica-
m convenit, ut idem pseudosco-
pulus Simeoni Synodus: A vita &
actis Nicomaei secundum coherantur
etiam & non solum sicut ex Orthodoxo-
m Synodum, purantes hanc lo-
cum pati finit, sed de his fuis lo-
catis modo que de damnatione
et decretis ponuntur, atque in pri-
mordiis habent in fibula eodem loco
quod in verbis: ²

Prout enim sanctificatum, ut bona
Balista etenim tria Apollinaris
propositum & commentem concordia-
tus suis ante habuit nec rite predi-
cans, nam sponte docuit, non modo nra
in rite docebat, utique quod ex bar-
barorum natione presagregatus, non
ad suum & remunctorum magistrorum fab-
ravit dicto Nicomo Concilio, in quo
in festina etiam Synodus dicimus
condemnata est illa. Sed longe an-
terior, a primario Catholicis Fidelis
etiam penitus condemnata, anathema-
tizata omnia quae Constantinus
negavit operatus, Neophyti
etiam residdit, monachusque
etiam emere deflexerat (quod & fe-
cisse videtur Hadrianus Pseudo-
Constantinus & Irenaeus Augustus, D.
Stephani Pap. etiam mutata & addita
ad ipsorum animos constitutum est
de agere illam, tunc Rati-
onib[us] Hippomachis tentantibus be-
nevolenter superius nominare
pseudosynodum non in confute-
re desiderat. Plante declarant
etiam illam, ut nec vila penitentia
ab Orthodoxo legitur concor-
ditio Parthenis id ipsum prefigi
potest, quia libetidem qui supra Fidei
etiam infelix zetet ipsi, bec ipf, sa-
crophylax, & Alexandria non meo-
ritate admodum edis persecutus
est quippe de ipsa triumphante, ap-
petente, tyro aduersus in Corinthi ag-
mina, hic de Imperatore, cuius
concluum congregatum,

etiam impetus ex eu[m]inidi infatu-
tus, max in tamquam incisus faci-
mentum reliquit, quid non co-
natur aqua pietatis nullum aliqui
punctum pincet accidit, quod loam
sunt fara magne cum gravissima
etiam in seculum, nonnullas
secundum partes conservantur,
quem patetulus erat deinde partis
red ardentissima obliterata. Tu
namen: nam ut idem
qui lati potestate, tunc sibi sum
in angere exceptus sit atque falata
fusio modo efficiunt. Sed que di-
stinctum post dictam Synodum
falsa sit, dicimus anno
sequenti.

714 pacificare quoque illorum compositionem, & statum, quoniam etiam Damascus discipulus fuit in figura quo cognoscuntur, quid esset si discipulus dedit, dicens: Faciem meam reliquias tuas, conservare & reverenter custodi. Hoc igitur venerabilis & dignissime virus in Ecclesia Catholica probatus illorum sedis ista dignificans ferre non potest, &c. & plura alia in defensatione ipsorum.

Huiusq[ue] blasphemij & contumelij in Deum & Sanctorum miseri homines Synodum absoluuerunt, quam (videlicet eis) Septimum Occidentem appellantur. Persecutile autem, ut idem pseudoconcilium ab iis discrevit, Septima Synodus: Acta vera Septima Synodi discitat Nicenam secundam confirmavit, quod plerique ignorantes cum audierunt ab Orthodoxo Septimum commandari Synodum, putantes hanc ipsam esse hereticam, eam alii pali sunt, sed de his suo loco inferius.

Accipio modo quo de damnatione humana Septima Synodus a diversi ponuntur, atq[ue] in primis quae Orthodoxi Orientales habent in libello eidem secundum Nicenam oblati hi verbis: a

Preciam vestram sanctitatem, vt bono animo eos recipiat Legatus. Habebita enim tria Apostolorum Thronorum concordia & convenientia & concordia concordia. Qui sane sex generales synodes ante hanc ita vocantur: sicut autem iliam, quam Septima dicunt, non modo non resupnit, sed uno animo & voce determinatur, utpote que a hereti contra Apostolum & Patrum traditionem sit congregata, non sicut ab eis, quoniam intercessione & venerandas imaginibus subvertitur, hic: Orientales in dicto Niceno Concilio, in quo omnium Episcoporum sententia eti modo Synodus dicta Septima & Oecumenica condemnata est. Sed longe ante, his ipsis ferme diebus, a primario Catholicis Fidei Antifite Stephano Papa fuit ipsa penitus codemnata, anathematizata, subiecta.

Itenim omnia quae Constantinus Imperator contraria imagines efficerat, Stephanus Romanum Pontificem irita reddidisse, monuisseque litteris Imperatorem, vt ab errore delisteret (quod & fecerant predeceatores) stellarum Hadrianus Romanus Pontifex in epistola ad Constantiopolis & Irenem Augustum. Dolemusnam propterea Stephano Papae monumetam a deo necessaria perficie. Qibus ut patet fulminibus constatum est facinorum Pontificis debere molestum iliam, turrim Rabellam sublimem eratam ab Hagiomachis tentacibus bellum inscrevere coelibus; pollentemque superbo nomine Septimi Concilii Occidentis pseudoconcordum confutare, damnare, ad nullumque deducere. Planè declarant eventa, eam proficiat & exalpet, ut nec vila penitus mentio de illa sit, nisi cum ab Orthodoxis legitur condemnata. Quoniam et alios Patriarchas id ipsum preffliteri dati littera docent quae haberidem qui supra Stephano Martyr verbo illi: Antiphiles acem ipsi, hoc est, Rome, & Antiochiae, ac Hierosolymorum, & Alexandria non modo dogma istud assegnata autem gravissimo odio persequuntur, sed etiam per modicam epistolam ipso triumbarum, aperte tamquam ad Deum habent veccant, utpote adversus Christi imaginem male ac perfici cunctatum, haec de Imperatore, cuius opere nefarium illud fuit concilium congregatum.

Vbi autem impieca ex enimmodi infandis legibus roboccepit, mox ijs tamquam incensis facibus armata progrellia, quid intactum reliquit, quid non corrupit, & perdidit? Ita ut antequa pietatis nullib[us] aliquod intereret effulgescuntur plane accidit, quod Ioannes Damascenus ait: quid facias imagines cini iconomostismam trahit auctoritate, etiam in multitudine partes commaneantur, in ignemque, proriente, & quae in partibus erant depicta partim aqua calida, partim calore, vel arcam solitarentur. Tunc & auditur omnium feceris nomen: nam (vt idem ait) Tyndaleuter dicit: quid dat a potestate, cum felicitate furor et armaverant, ut quicvis in imagine exceptisset atque salutarent, plaga & sepius sine mero afficebant. Sud quod dispergo Orthodoxorum post dictam Synodum facta sit, dicimus anno sequenti.

REDEMPTORIS annus septingentesimus quinque-
gesimus quintus sequitur, idemque octaua indicatio
notatus, quo Aifphilus Longobardorum Rex sedi-
fragus atque perius, nullam habens rationem consu-
torum pacorum cum Pipino Rege Francorum pro re-
ficiendis, quae ab Ecclesia Romana violenter abfularati
hoc anno comparato exercitu ad Romanas Vrbis obdi-
cionem properat, ingenti exultans aduersus Romanum
Pontificem odio, quod eius causa Pipinus in Italiani de-
scendit, bellum geri, viceritque & ad ea reficiendis
a Romane Ecclesie promittere coegerit. Furorq[ue]
animi, spiransq[ue] vindiciam, ad ruinam Vrbis, & exci-
dium lancis primarie ciuitatis aduentus. Dixit numerus c
Exed. 15

perquisit, comprehendit, diuidit ipsa, implorabit anima
mea, usq[ue] ad gloriam meam, in servit eti manu mea. De
hi acturi, res ipsa quo gesta sunt ordine referemus. Si
maliciusq[ue] Pipinus cum exercitu est regredius in Gallias
Aifphilus folius timore, nec glebae quidem eorum
qui abfularat, redire voluit Romana Ecclesie, quam
et nos exigitare vexationibus copit. Ita videns &
patiens Stephanus Papa, mox legationem misit ad eundem
Pipinum Francorum Regem, cui & has etiam litteras de-
dit ex Vaticana Bibliotheca de promptas, his verbis:

III.
STEPHANI
PAP. LABORES

Tradidimus enim corpus & animam nostram, in magnis Labo-
ribus viae pietatis & longissimam provinciam, validi sunt in ve-
stre, aste, & aquarum inundatione, atque validi fluminibus; ac
atrocissimum montium, senz diversis periculis. Etenim dum vestra
mellifluis obtutibus praefestatis sumus, omnes causas Principis Apo-
stolorum in vestris manus commendauiam. Quandoquidem in-
portati a Deo, autem petitionibus nostris accommodare digna-
sum: & vos beato Petro pollicitis estis emi infinitam exiger, &
de confessione sancta Dei Ecclesia praturare, & vt vere fideles
Deo, por amore pro defensione Ecclesie Dei properabis ad di-
micandum. Sed omnipotens Dominus, qui concertis bella ab ini-
mis, qui superbis hamitatis, & humiles exaltat, aliis * infinitis
beati Petri restraenitatis & omnibus Christianis demonstravit:
& de praesagidum miraculorum ostendit, quale omnino gloriosum
est referendum. Illi enim nuncit Dei, & sancta Ecclesia, qui in
sua ferociitate confederant, & velocius pedes habentes ad effun-
dandum (animum), super brevem numerum populi vestri irruerunt:
& tunc per manus beati Petri omnipotens Dominus vicerunt.